

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

2. Majorem esse Pontificis, quàm Concilij auctoritatem, verbis
exemplisque probatur Leonis Magni, frustra Maimburgo circa unum,
alterúmve Leonis verbum rixante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Constantinopolitano, ac etiam Chalcedonensi, & Basileensi evenit? Quis me certum firmumque reddet, non æquè alia concilia errasse, aut erratura, si errarunt illa tot, tamque egregijs Patribus florentia? an credam historicis Concilium aliquod Universale & legitimum fuisse scribentibus? quasi verò errantibus Concilijs, & tot Patrum cohortibus unus alterque historicus errorum sit expers: aut fides mea, quæ Divina & certa esse debet, ac etiam, si oporteat, morte fancienda, ex unius aut alterius historici narratione pendeat. At Ecclesia Concilium recipit, & idè legitimum ac Universale esse constat. Imò ut Ecclesia recipere teneretur, oportuit prius constare legitimum & Universale fuisse, unde autem id constabit, si Pontificis Romani auctoritatem & confirmationem submoveas? Deinde Ecclesia non solum recipit decreta, canonésque Conciliorum Universalium, sed etiam particularium, imò privatorum subinde Doctorum, non ergò sequitur Concilium legitimum & universale fuisse, quia ab Ecclesia receptum est. Patet ergò ex hæcenus dictis, cum Pontifex confirmat, eam confirmationem non honorariam esse, aut aliorum Episcoporum Confirmationi parem, sed omninò & absolute necessariam.

II. *Opponitur 2.* S. Leo Magnus, quamvis opinionem Eutychetis hæresis damnasset, & duas in Christo naturas litteris ad Flavianum Patriarcham datis egregiè asseruisset, permisit tamen eandem Eutychetis causam in Concilio Episcoporum examinari tanquam in *pleniore iudicio*; imò ad Theodoretum scribens, sibi gratulatur, suam de duabus naturis sententiam à Concilio confirmatam, totòque Orbe receptam esse: sic enim in litteris ad Flavianum scribit: *Quia piè ac religiosè Christianissimus Imperator haberi voluit Episcopale Concilium, ut pleniore iudicio error aboleri possit.* Agnoscit ergò Leo Papa iudicium Concilij esse plenius & superius iudicio & sententiâ Concilij, sicque majorem hujus auctoritatem, quam illius esse. Idem S. Pontifex epistolâ ad Flavianum: (b) *Gloriamur, inquit, in Domino, qui nullum nos in nostris fratribus desiderium sentire permisit, sed quæ nostro prius ministerio desinierat, universa fraternitatis firmavit assensu, ut verè à se prodijisse ostenderet, quod prius ab omnium sede firmatum totius orbis iudicium recepisset.*

B rum

(a) Maimb. Traittè hist. ch. 18. fol. 213. (b) S. Leo epist. ad Flavian. 16.

sum examinari à Concilio posse; nec prius constare an à DEO pro-
dierint, quàm si totius Orbis recipiamur iudicio: quæ omnia ostendunt
Concilia supra Pontifices esse.

Resp. Auctoritatem Romani Pontificis multò Concilijs supe-
riorem esse, nemo clariùs ut Leo Magnus doctrinâ exemplòque
professus est; nec finem mirandi facio, Maimburgum in urbe Re-
gia, & sub oculis tot eruditorum, tantâ fiduciâ res compertissimas
negare, cavillarique circa apices verborum, cum mens & sententia
Leonis sit apertissima, perinde ac si aliquis lucere solem negaret nu-
beculâ tantum circa illum exortâ, quamvis aliâ mille radijs se
prodat. Audi Leonem & judica. Primò in illa ipsa epistola ad
Synodum Ephesinam data, quam Maimburgus citat, circa finem
hæc Leo (a) scribit: *Fratres nostros Julianum Episcopum, Renatum Presby-
terum, & Hilarium Diaconum misi, qui vice meâ sancto Conventui nostra fraterni-
tatis intersint, & communi nobiscum sententiâ, qua Domino sint placitura, consti-
tuant; hoc est, ut primitus errare pestifero damnato, etiam de ipsius, qui impru-
denter erravit, restitutione tractetur, si tamen sensus hæreticos, quibus imperitia
ejus fuerat irretita, plene aperteque propriâ voce damnaverit.* Et Epistola ad
Concilium Chalcedonense: (b) in quo ejusdem Eutychetis causâ
discussa est. *Fraternitas Vestra, inquit, me Synodo existimet præsidere, qui
nunc in Vicarijs meis adsum, & jam dudum in fidei Catholica prædicatione non de-
sum, ut qui non potestis ignorare, quid ex antiqua traditione credamus, non possit
ignorare quid cupiamus. Unde fratres Charissimi rejectâ penitus audaciâ dispu-
tant contra fidem divinitus inspiratam, non liceat defendi, quod non licet credi,
cum secundum Evangelicas auctoritates, Apostolicamque doctrinam plenissime &
lucidissime per litteras, quas ad Flavianum Episcopum misimus, fuerit declara-
tum, que sit de sacramento Incarnationis Domini Nostri pia & sincera confessio.* Et
Epistolâ 33. ad Pulcheriam Augustam: *Remoto longarum disputationum
labore Cyrilli Alexandrini Episcopi epistola acquiescat, & epistola mea ad Flavia-
num, quia & mea & SS. Patrum de Incarnatione concors per omnia & una Con-
fessio est, quam si quis existimaverit non sequendam, ipse se à compage Catholica
Unitatis abscindit.* Similia habet epist: 40 & 41. ad Martianum Im-
peratorem. Et 49. ad Pulcheriam Augustam. In quibus imita-
tus est Leo Cœlestinum Antecessorem suum, qui in commonitorio

Leg-

(a) Epist. Leonis ad Synod: 2. Tom. 2. Concil. (b) Leo in epist. 45. Concil.
Chalced.

Legatis suis ad Concilium Ephelinum dato, hæc clarissima & digna memoratu habet. (a) *Auctoritatem Sedis Apostolicæ custodite; siquidem & instructiones, quæ vobis tradita sunt, hoc loquantur, ut interesse Conventui debeatis: ad disceptationem si fuerit ventum, vos de eorum sententijs judicare debeatis, non subire Examen.* Constat ex his omnibus Cælestinum & Leonem præscripsisse, quid credi, quid decerni oporteret, ut videlicet primò hæresis Eurychetis damnaretur, ut à doctrina litteris Cyrilli & Leonis comprehensa ne latum unguem discederent Patres, idque subpœna anathematis: ut disputationibus abstineretur: ut Euryches verbo scriptoque hæresin recantaret, sicque cathedræ restitueretur: ut denique Legati de Patrum Concilijque sententijs judicium ferrent; ipsi verò Pontificis Romani doctrinam minimè examini, judicioque Concilij subderent: potèstne aliquid dici imò cogitari, quod ampliùs Pontificis supra Concilium auctoritatem exprimat? aut qui sunt characteres superioris, si isti non sunt? aut quod unquam Concilium tales Pontificiæ auctoritati & Decretis Leges præscripsit, quales Leo Concilij? tantùmque abest, ut Concilium quereretur dolerètque Leonem aliena usurpare, & auctoritatem Concilij debitam in se transferre, ut potiùs summis laudibus Leoni acclamaret, ejusque epistolas velut Cælo lapsas amplecteretur, ut videre est in actis Concilij *actione 2, circa finem.* Nec Leonis potestas intra verba stetit, sed processit in exempla. Cùm enim Patres fidei professionem concepissent, essètque omnium votis comprobata, soli Leonis Legati eam, quòd minùs perfecta, rejecerunt, Patrèsque quamvis oblutantes, ut aliam ederent, cœgère, idque imperio & auctoritate, manifestòque potestatis, quam in Concilium exercebant, argumento. Audi acta Concilij, *actione 5.* Omnes Reverendissimi Episcopi præter Romanos & aliquot Orientales clamaverunt: *Definitio omnibus placet; hæc fides Patrum: qui aliter credit, anathema sit. Paschasinus & Lucentius Vicarij Sedis Apostolicæ dixerunt: si non consentiunt epistolæ Apostolicæ Beatissimi Papæ Leonis, jubete nobis rescriptum dare, ut revertamur.* Vides hic iterùm tantum abesse, ut Leo doctrinam & epistolam suam examini Patrum Concilijque subdat, ut potiùs velit, apertèque & in pleno confesso profiteatur,

B 2

opor-

(a) Commonitorium Cælestini, nuper editum per Steph. Balluz. ex M. S. Colbertino.

oportere, ut Patres ad normam, mentemque Leonis decernant; estne rogo discipulum hoc agere, an Magistrum? obsequi, an imperare? Si Pontifex Concilio subest, cur imperat? cur à toto Concilio probata improbat reijcitque? cur compellit Concilium oblitescere jam ab omnibus decreta & nova proferre? cur suam Epistolam pro norma præscribitque, eique Concilium alligat, nec patitur ab ea recedi? paruitque Concilium, & aliam edidit fidei Professionem, quæ habetur *actio. 6.* Eadem auctoritate Pontificis Legati canonem 28. Synodi Chalcedonenfis irritum, cassumque voluerunt, quo videlicet primus locus post Romanum Pontificem Alexandrino debitus Archiepiscopo Constantinopolitano cedebatur, quo iterum ostendere, Pontificem non subdi, sed imperare Concilio, & rescindere ab isto perperam facta. *Vide Actionem 15. Con. Chal: circa finem.* Jam Lectoris iudicium esto, quàm verè Maimburgus dixerit, Leonem doctrinam suam Concilio examinandam permisisse, cum potius eam pro norma & amissi Concilio præscripserit, vetueritque ab ea recedi: quis dicat Lydium lapidem ab auro, perpendicularum à pariete examinari, & non potius contrarium?

Cur ergò dixit Leo, Concilij iudicium plenius esse, ab eoque aboleri errores oportere?

Resp. Quia licet Concilium oppositum Papæ, aut ab ipso non confirmatum, sit infra Papam; conjunctum tamen, & approbatum à Papa, multò perfectius, utiliùsque est, quàm solum Papæ iudicium, ut etiam supra monuimus: nec verò quæstio est, an Concilium confirmatum à Papa sit infra aut supra Papam (hæc enim quæstio est meri nominis, & theoretica, ac ferè illi similis, quam speculativi in scholis agitant, an videlicet DEUS solus sit majus bonum, quàm DEUS & creaturæ) sed an Concilium à Papa non confirmatum, imò Papæ oppositum sit supra Papam, eique imperare possit; unde patet, ne stat ut quidem quæstionis Maimburgum intellexisse, qui ergo scopum tangeret nunquam visum? Quemadmodum ergò licet Rex sit supra Senatum, nec aliqua sit contra Regiam voluntatem auctoritas Senatûs: si tamen Rex in senatu & cum senatu agat, nemo dubitat, multò ejus diplomata meliora & perfectiora fore (utpote tot aliorum consilijs & instructionibus acuta) quàm si à solo prodeant. Idem de Pontifice dicas, præsertim in causa Eutychetis; in qua cum non solum ageretur de Decretis fidei scribendis

bendis: sed etiam de modo hæreticos convincendi, exarmandi, Eutychem restituenti, Imperatorem ne perverteretur (nam pestis jam aulam penetraverat) edocendi, quis non videt hæc omnia multò securiùs perfectiùsque à Concilio Græcorum Patrum, quàm Romæ à Leone tot rerum ignaro peractum iri? præsertim cum Dioscorus, alijsque, qui Eutychem studebant, ausi essent in Leonem sententiam proferre; non ergo eum iudicem paterentur, quem ipsi reum damnatumque peregerant: prudentis ergo fuit celare potiùs, quàm exponere Majestatem. Quòd verò Leo Pontifex sibi gratuleretur, sententiam suam de duplici Christi natura à Concilio receptam esse, idè est, tum quòd multi, qui discordias quàm pacem malebant, Leonem non eadem cum Concilio sentire jactarent, quòd ipse Leo in epistola (a) ad Martianum Augustum testatur: tum quia ut idem Leo in epistola ad Theodoricum se explicat; etiam quæ fidei sunt, quæque omne dubium excludunt, examinari possunt, non eà quidem ratione, ut eis subesse fallum suspicemur; sed ut clarè intellecta, & cum ratione & scripturis collata tantò meliùs firmiùsque animo hæreant. Quàm multa in scripturis examinamus? nec idè dubij, sed avidi veritatis; audi ipsum Leonem (b) in eadem epistola ad Theodoricum: *Ipsa quoque veritas, & clariùs enitescit, & fortiùs retinetur, dum, quæ fides priùs docuerat, hæc postea examinatio confirmaret.* Cæterùm persuasum fuisse Leoni, non Pontifices Concilio, sed Concilium Pontificibus subdi, manifestum est ex superiùs dictis, & ex auctoritate, quam in concilium Chalcedonense Leo exercuit, expressitque clarissimè in epistola ad Theodoricum, quam citat Maimburgus: cum enim Leo gratulatus sibi esset, Concilium in eandem secum sententiam conspirasse, hæc subjungit: *Ut in hoc quoque capite membra concordent, in quo ampliùs nobis crescit gaudendi materia.* Et post pauca: *Multum denique Sacerdotalis officij meritum splendescit, ubi sic summorum servatur auctoritas, ut in nullo inferiorum putetur imminuta libertas.* En hìc iterùm apertè Leo profitetur Pontificem in Concilio Universali partes Capitis agere; reliquos Episcopos membra esse; si Pontifex illius sacri corporis Caput est, ergo ad eum pertinet dirigere, gubernare, movere; ad Patres verò dirigi, gubernari, moverique.

Rursus per ea verba: *Sic summorum servatur auctoritas, ut in nullo inferiorum*

B 3

(a) Epist. Leon. ad Mart. Aug. 63. inter ep. SS. PP. (b) Leo ep. 67. ad Theodoric.

ramputetur inimita Libertas. Clarissimè ostendit supremam in Concilio potestatem penes Pontificem esse, Patres verò inferiores, subditosque; & tamen Maimburgus, cum superioritatem Pontificis tam luculenter in epistolis Leonis expressam videat, & quod majus est, clarissimis exemplis in conspectu Chalcedonenfis Concilij exercitiam probatamque: hæc omnia silentio tegit, cum duobus aut tribus verbis rixatur, aquam in pumice & victoriam in syllabis quærens; quæ tamen ut vidimus, & ipsa nihil ad rem faciunt.

III. *Opponitur 3.* (a) Exemplum Vigilij Pontificis: hic enim cum constitutionem edidisset, quæ tria Capitula comprobabat, verabaturque, ne à quoquam mortalium damnarentur; Concilium Constantinopolitanum quintum & Vigilij Constitutionem, & doctrinam trium capitulorum examinandam suscepit, damnavitque oblucente primùm Vigilio, ac tandem Concilio cedente. Si ergò Concilium examinat damnatque, quæ tanto studio, tantæque animi contentione ac solempni diplomate Vigilius decreverat; oportet utique majorem esse Concilij, quam Pontificis auctoritatem, & hunc illius judicio subjacere. Vigilij verba in Constituto ad Imperatorem Justinianum inter alia hæc sunt: (b) *Apertissimè lucet veritate ex verbis epistola venerabilis Ibæ rectissimo ac piissimo intellectu perspectis, Patres nostros in Chalcedone residentes rectissimè orthodoxam ejusdem viri fidem pronuntiassè, & ideo præsentis sententia vestra auctoritate statuimus atque decernimus, cum in omnibus, tum etiam in memorata venerabilis Ibæ epistola intermeratum Patrum Chalcedone residentium manere judicium.* His verbis Vigilius non solum Personam Ibæ, sed etiam ejus epistolam, quamvis mille blasphemijs plenam hæresi absolvit, & in mitiorem partem explicat, idque obtentâ Concilij Chalcedonenfis auctoritate. Additque in fine Constituti: *Si quid verò de ipsam tribus Capitulis contra hæc, quæ hic asserimus vel statuimus, factum, dictum atque conscriptum fuerit, hoc modis omnibus ex auctoritate Sedis Apostolica resutamus. En Vigilium ex Cathedra decidentem!* & tamen Concilium œcumenicum Constantinopolitanum à tota Ecclesia receptum, cultumque contrarium omninò decedit, sic enim loquitur: (c) *Si quis defen-*

(a) Maimb. Traité Hist. ch. 18. fol. 216. & ch. 17. fol. 89. & ch. 11. fol. 148. & hist. du Pontific. de S. Gregor. l. 1. f. 31. (b) Constitutum Vigilij non procul à fine apud Baron. ad Annum 553. n. 196. (c) Concil. Œcum. 5. collat. 3. cap. 14.